

nemlig at der er stor Forskjel paa, om man bortforpagter paa 9 eller 18 Aar. Saadanne Undersøgelser kunne jo virkelig have den største Betydning, inden man bestemmer sig til at give en Bemyndigelse som den forlangte. Den ærede Minister har sagt, at han kunde sælge uden Bemyndigelse; det er en ganske anden Sag; men naar han forlanger en saadan, er det naturligt, at vi først anstille de fornødne Undersøgelser, inden vi give den.

C. B. Nimestad: Hvad jeg før hittede, skee, fordi det forekom mig underligt, hvis der ikke var Skjultheder ved Sodal, at Thingets Dmtale af den kunde have Indflydelse paa Salget af den, og hvis Thingets Talen om den kan have haft Indflydelse paa Salget af den, kan ogsaa dets Afke-Talen om Mørup, efter alle almindelige Regler, have Indflydelse paa Salget af den.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Blot for at forebygge Misforstaaelse, maa jeg bemærke, at jeg aldeles ikke har søgt at bortforpagte Eiendommen. Jeg har ladet Forpagteren vide, at jeg ventede at modtage Tilbud fra ham om en forhøjet Afgift, men et saadant har jeg endnu ikke erholdt; det er det Hele, der er skeet i den Retning. At der senere vil ske Forsøg med at bortforpagte Eiendommen, er naturligt, ialtfald efter de Forhandlinger, der nu her have fundet Sted, hvilke jo bære tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at man ikke er aldeles uwillig stemt mod en Bortforpagtning. Da der altsaa, som sagt, ikke er gjort noget videre Forsøg paa at bortforpagte Eiendommen, behøver man saaledes i den Henseende ikke at anstille Undersøgelser. Det var netop den Omstændighed, at der intet høiere Bud kom fra den nuværende Forpagter, der foranledigede mig til at fremkomme med denne Begjæring om Bemyndigelse til at sælge Eiendommen; thi skulde dette skee, maatte den i Løbet af næste Sommer komme til Auction, og Sagen kunde altsaa ikke udsættes til næste Efteraar. Imidlertid er det en Selvfølge, at hvis der kommer Forpagtningstilbud, der ere fordeelagtigere end Salg, vil et saadant ikke finde Sted.

Da ikke flere begjærede Ordet, fattedes Rosenørns ovenstaaende Forslag om Nedsættelse af et Udvalg paa 7 Medlemmer, alle valgte i Salen, under Afstemning og forkastedes med 57 Stemmer mod 26.

Ændringsforslag til Sagens anden Behandling indskaldtes til førstkommende Lørdag Middag Kl. 1.

Efter Dagsordenen gif man derpaa til:

Første Behandling af Udkast til Lov om nogle Forandringer i Forordningen angaaende Kjøbenhavns Criminal- og Politiret af 28de Februar 1845, samt om Fastsættelsen af Statens Bidrag til Kjøbenhavns Politivæsen.

(Lovudkastet findes i Anhang A. Spalte 1061 ff.)

Formanden: Sagen foreligger til Behandling i sin Almindelighed. Jeg skal, forinden Forhandlingerne begynde, gjøre opmærksom paa, at Justitsministeren har meddeelt mig, at der i Lovudkastets § 3 Anhang A. Spalte 1061 L. 6—5 f. n. ved en Incurie er inført Ordene „i Reglen“, som skulle udgaae.

Bille: Det os forelagte Lovudkast angiver i sin Titel at angaa „nogle Forandringer i Forordningen angaaende Kjøbenhavns Criminal- og Politiret af 28de Februar 1845 samt om Fastsættelsen af Statens Bidrag til Kjøbenhavns Politivæsen“. Det fremgaaer imidlertid allerede af de Bilag, som ledsage Lovudkastet, at i Virkeligheden er selve Lovudkastet kun een Side af den Sag, som her foreligger til Afgjørelse. Hvad Rigsdagen har faaet, er egentlig kun en Skal, Kjerne findes i Bilagene, som angaae Omordningen af Kjøbenhavns Politi. Denne Kjerne er tilmed kommen til os i en noget knudbret og ikke let overstuelig Form, idet der, som bekendt, foreligger et Forslag, ledsaget af forskellige Skrivelser, der antyde forskellige Ændringer i dette Forslag, vedtagne af Communalbestyrelsen, og endelig Justitsministerens Udtalelse, der kun siger, at han i det Hele og Væsentlige vil gaae ind paa